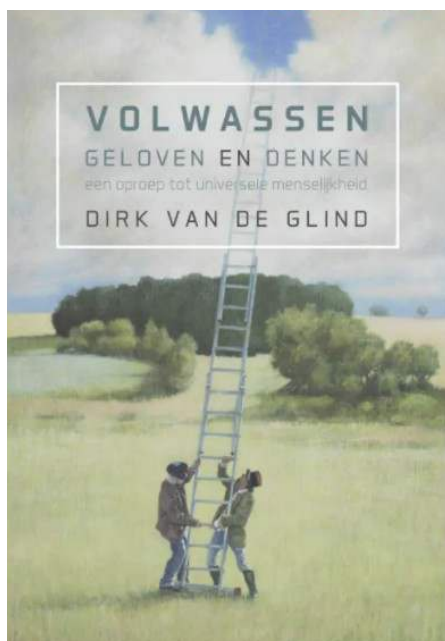

Evaluatie Leeskring voorjaar 2025 – Volwassen geloven en denken – met ds Bram

De leden van de leeskring afgelopen voorjaar met het boek ‘Volwassen geloven en denken’ van Dirk van de Glind, stelden het op prijs om hun evaluatie van de kring te delen met de gemeente. Ik vroeg de deelnemers met enkele zinnen te antwoorden op de volgende vragen:

1. Wat heb je beleefd?
2. Wat heb je geleerd?
3. Wat zou je wensen, persoonlijk en voor de PgL?
4. Wat vond / vind je belangrijk, persoonlijk en voor de PgL?

Hierbij de reacties .
(enkel vonden het lastig om te reageren).

Ik heb ervaren dat meer mensen in onze gemeente moeite hebben met het traditionele Gods geloof. Dat heeft me erg bemoedigd en steun gegeven door de intensieve, open en kwetsbare gesprekken die we met elkaar hadden. Het lezen van het boek “Volwassen geloven en denken” was voor mij erg waardevol.

Ik hoop dat we voor de vieringen andere woorden kunnen vinden voor het afsluiten van de voorbeden i.p.v. steeds Het Onze Vader en voor het belijden van ons geloof. Ik zou graag meer met anderen willen praten over wat we geloven. En zelf wil ik meer stilte zoeken en verdieping.

CW

Ik ben blij dat ik aan deze leeskring heb meegedaan! Het was een open gespreksgroep met veel vertrouwen naar elkaar. Voor mij geldt dat ik heb leren luisteren naar de ander, vooral degene met een andere mening.

Voor mij persoonlijk wens ik een saamhorige gemeente, met z’n allen onder hetzelfde dak en niet meer wij en zij! Ik vind het heel belangrijk dat een ieder zichzelf mag zijn, ook met een andere beleving!

EvdV

Dat jij het een open kring en hierin ook (in korte tijd) een vriendschap ervoer, is naar mijn mening ook in hoge mate aan jou te danken; wij werden daar als het ware toe uitgedaagd! In de gesprekken heb ik een wederzijdse belangstelling in de meningen en belevingen van de ander ervaren, zonder enig voorbehoud;

- Ik heb geleerd om goed naar de ander te luisteren en daardoor mijn mening en ideeën over de Bijbel en over God te laten beïnvloeden;
- Wat ik voor mij en de PgL zou wensen is: dat we van elkaar aanvaarden dat we een pluriforme gemeente zijn en dat dat een grote verrijking kan wezen;

- Wat voor mij privé en voor de PgL van belang is: dat de wereld om ons heen aan verandering onderhevig is en dat dus binnen de kerk ook niet alles bij het oude kan blijven!

Nogmaals hartelijk dank voor het leerzame proces in de voorbije weken.
HvdV

Beleefd en geleerd. Een openhartige gesprekskring. en dat geeft een goed gevoel van veilig en elkaar willen begrijpen. Bij mij komt een oude drieslag boven: Hoofd-Hart-Handen. Hoofd, gebruik je nuchtere verstand en omarm in zekere zin wat de steeds verdergaande wetenschapsonwikkeling ons aan kennis en inzicht geeft. Hart, schakel dat steeds in en laat de emotie ook toe, met het oog op de schepping en medemensen die met respect benaderd behoren te worden, ook al lukt dat vaak niet al te best. Toch Opstaan en Doorgaan, een ander motto dat mij altijd is bijgebleven en je overeind houdt als je de alles overstijgende kracht van de Geest wilt toelaten (ook niet altijd makkelijk). Handen, dwz je moet wel in beweging komen, samen met anderen. Zo is het Hoofd-Hart-Handen. En dus blijf ik ook als het even kan elke week naar de kerk gaan, want het vlammetje moet gaande worden gehouden. En dat doe je samen met anderen.

Voor de PGL wens ik dat het verder samengaan van de gemeenschap intenser wordt en een steeds opener/gastvrijere kerk wordt in samenwerking met andere geloofsgemeenschappen. 20 jaar geleden waren we zover op weg dat hervormd en gereformeerd ook structureel een werden: federatie en daarna fusie. We waren toen immers al vele jaren Samen op Weg. Een lastig en moeizaam proces, maar wie doorzet wint. De krimp noodzaakt ook daartoe. Laat de kerkenraad vooral ook de gemeente goed meenemen, ook al gaat het langer duren. En niet volgens het boekje formeel besluiten, maar mik op het serieus nemen van zorgen/weerstanden hoe irreëel soms ook. Kost het meer tijd het zij zo. Uiteindelijk telt het resultaat.

Dank voor je persoonlijke inzet in deze kring en veel werk- en leefplezier in het Leusdense.
JK

GELOOF HET OF NIET - Hoor ik er nog bij? Soms weet ik het niet zo zeker.

De vertrouwde woorden in de kerk, ik herken ze uit mijn jeugd, maar het zijn mijn woorden niet meer. Ik vind de bijbel een fantastisch en fascinerend boek. Maar ik heb vaak moeite met wat de mensen er in belijdenissen en liederen van gemaakt hebben. Die woorden waren goed toen ze ontstonden. Maar de wereld verandert voortdurend. Daarom mogen we de bijbel steeds met oog voor andere accenten en een andere interpretatie lezen. Ook christenen leven niet onder een steen. We mogen mee veranderen, anders heeft de bijbel ons niets meer te zeggen.

Bij leeskring van ds Bram merkte ik, dat ik lang de enige niet ben die zo denkt. Er zijn ook (heel) veel theologen die andere woorden en andere interpretaties zoeken. Daar zouden we meer aandacht aan moeten besteden.

En de kerkverlaters? Ik heb vaak waardering voor ze. Ze zijn eerlijker dan ik. Ik zou willen weten waarom ze het zoeken opgegeven hebben. Bij gebrek aan steun bij hun zoekgedrag? Dan heeft de kerk toch iets laten liggen.

MZ

De leeskring heeft mij ontzettend goed gedaan! Ten eerste het boek: de herkenning in de schets van de vele veranderingen in kerk/geloof in de afgelopen decennia en in de visie van Dirk vd Glind. Vooral inspirerend vind ik zijn visie, zijn visioen, van de veelkleurige, inclusieve kerk die zich blijft vernieuwen, verandering niet schuwt en die dogma's, eigen theologieën, gesneden (Gods)beelden en de waarheidsclaim ter discussie durft te stellen. Die meer vraagt en zwijgt dan zegt te weten, want immers bewust van het mysterie. Die open en daadkrachtig is voor en naar de wereld en vanuit een positief mensbeeld en compassie streeft naar menselijkheid en het bieden van een thuis.

Zowel het lezen van het boek als de gesprekken in de kring met (bege)leiding van Bram hebben mij zeer geholpen bij weer een nieuwe stap op de weg van bezinning op mijn eigen huidige (on)geloofsopvattingen. Bevestiging en herkenning door anderen was fijn, maar net zo goed werkte het kunnen toetsen en spiegelen aan wat juist verder van mij weg staat en wat schuurt.

Ik ben dankbaar dat we dit hebben kunnen doen: gewoon een handjevol mensen bij elkaar en dan zo openlijk, respectvol en diepgaand praten over wat je drijft en gaande houdt, eigenlijk wel tot op zielsniveau, dat noem ik een geschenk: dankjewel kerk/PgL!

Ik ervaarde (h)eerlijke (h)erkenning en het erbij mogen horen. Ik zou de PgL toewensen op dit spoor, met dit gedachtegoed (zie vooral eerste alinea) verder te gaan. Er is nog heel veel 'werk aan de kerk'.

Voor mij persoonlijk: ik ben wel weer iets verder maar nog niet helemaal uit de vraag wat de PgL van nu en de ik van nu voor elkaar kunnen betekenen. Maar door de kring voel ik me vooral gedreven, geroepen en opnieuw geïnspireerd om waar dan ook, in welke situatie en relatie dan ook – ook als dat niet binnen de PgL is maar gewoon in mijn omgeving en ook waar het de relatie met mijzelf betreft – te streven de uitgangspunten van menselijkheid van boek/kring/aangereikt door Bram waar te maken. En vooral in geestelijk in beweging te blijven.

MvA

* Allereerst heel veel dank, je bent laagdrempelig en open, die prettige en openhartige sfeer was voor mij heel waardevol. Ook de groepsgrootte was fijn, niet te groot!

* Zelf ben ik meer een “luisteraar “ dan “een prater” in zulke situaties. Ben wat afwachtender en laat alle gesprekken eerst goed op mij in werken, voordat ik reageer.

* Het boek was prettig om te lezen, heel herkenbaar van vroeger tot nu.

* Hoe belangrijk voorbeelden in je leven zijn, ook voor mijzelf :

Albert Schweitzer: “Ik ben leven, dat leven wil temidden van leven dat leven wil”, Desmond Tutu, Nelson Mandela.

Ook mijn grootmoeder (dapper in oorlogstijd en daarna in haar dorp), en “onze “ (zwarte) predikant Ds. Noè in Angola, die voor de tweede keer met zijn hele gezin moest vluchten, en vertrouwen bleef houden en hoop bleef houden op vrede. (Rijn, mijn man en ik werkten daar als public health nurses van 1983-1988, er woedde een vreselijke burgeroorlog..). Al deze mensen inspireren mij nog steeds enorm.

* Het heeft enorm veel invloed op je hele leven, waar je wieg heeft gestaan.

In armoede of in welvaart opgegroeid, in oorlog of in vrede, en welke kansen je wel/niet hebt gekregen.

* Geloven is van kleur veranderd door de jaren heen, ook voor mij. Geloven is vertrouwen geworden. En ook.. té groot voor mijn woorden...

* En hoe ouder ik word, hoe meer ik rituelen in de kerk waardeer, dat doet zo veel. Zoals dit jaar de zeven weken op weg naar Pasen, met de oecumenische vespers in de RK-Kerk en de vieringen in de Stille Week in de MK!

Het lied: “Wek mijn zachtheid weer, geef mij terug de ogen van een kind..”, komt nog steeds op in mij.

* We hebben naar aanleiding van het boek veel boeiende gesprekken met elkaar gehad, voor mij was het een prettige en veilige setting. En er is dan veel om later in de week nog eens rustig over na te denken. Wat een rijkdom, met zulke medemensen in Leusden.

* En dat je ook niet bang moet zijn, om terèchte kritiek te hebben als er onrecht is, daar moet je wat mee, oprechte kritiek kan je scherp houden! Wel op een respectvolle manier, de ander in zijn/haar waarde laten...

* Daar maak ik me wel zorgen over, hoe kunnen we in de PgL, tijdens het proces van 2 naar 1 gebouwd op een respectvolle en open manier met elkaar dit hele proces tot een goed einde gaan brengen?

* Niet alleen woorden maar steeds weer de daad bij het woord voegen.

Zoals in de PgL de ZWO-groep. Ben blij (als ZWO-lid) dat we vanuit Leusden iets kunnen betekenen voor onze medemensen dichtbij en ver weg... “omdat het om mensen gaat!”

AG

Mijn antwoorden op de vragen:

1. Een fijne groep gemeenteleden die niet bang waren om voor hun geloofsvragen en onzekerheden uit te komen.
In een open gesprek waarin iedereen voor zijn/haar mening kon uitkomen.
2. Dat geloven en weten elkaar kunnen aanvullen. Dat ik niet de enige ben met twijfel en ongelooft over opgelegde dogma's van de kerk waarin we een eigen God creëren.
3. Deze gesprekken waren voor mij een belangrijk om een goed inzicht te krijgen waarin ik nu precies geloof. Ik ben hierdoor nog meer bezig met mijn eigen geloof. En dat Jezus zo belangrijk is voor het doorgeven en voorleven van de eindeloze liefde van God.
4. Wij persoonlijk en als PGL zouden dat meer moeten uitdragen en stelling moeten nemen tegen onrecht en armoede want wij zijn de volgelingen van Jezus. En het beheer van onze mooie planeet, meer leren leven met de natuur die zo belangrijk voor ons is want nu verwoesten wij onze planeet!

WN

Wat ik wel helder heb, is dat u zich met veel enthousiasme en voorbereiding met "ons" in gesprek ging/was. Bovendien sta ik wat minder kritisch tegenover "de kerk" in de gemeenschap dan sommige andere deelnemers.

Heel hartelijk dank voor het begeleiden en voorbereiden van de waardevolle gesprekken en delen van veelal gezamenlijke "ervaringen en zorgen" over geloven en de kerk.

TL

Zoals beloofd een paar regels evaluatie.

Ik heb het als goed ervaren om zo met elkaar in gesprek te zijn over geloven, niet geloven, anders geloven en de twijfels die ik/wij hebben. Het leidt bij mij tot verder overdenken. (Hoe bijzonder is het, dat we het bijzonder vinden om daar als gemeenteleden open met elkaar over te kunnen praten.)

Wat ik geleerd heb vind ik een moeilijke vraag. Leren is een doorlopend proces en vaak besef ik pas later wat ik echt geleerd hebt.

Ik vraag mij regelmatig af waarom ga ik nog naar de kerk. Wat zoek ik er eigenlijk? In de zondagse kerkdienst zoek ik inspiratie, bezinning op hoe je het dagelijks leven leeft. Meer nog denk ik dan gemeenschap, niet dat die niet belangrijk is maar hett leidt ook vaak af.

Ja, ik zou graag willen dat de PgL een brede en open kerk is die midden in de maatschappij staat, waar verschillen kunnen bestaan. Waar we ons ook afvragen of we de goede dingen doen en doen we de goede dingen goed. B.v. armen helpen is goed, maar doen we het ook op een wijze die leidt tot minder armoede of houden we het juist in stand.

Of we een open kerk zijn wordt bepaald door anderen. Ervaren die dat ook zo of ervaren ze ons toch meer als een gesloten groep?

JJ
